

Zjevení Panny Marie ve Fatimě – 13. květen 1917

Farní dopis č. 167 – srpen 2017

Milí farníci, poutníci a přátelé.

Opět po měsíci je zde čas pro náš dopis a s ním i další díl o zjeveních Panny Marie ve Fatimě. Už jsme napsali: V první části o zjeveních anděla Míru fatimským dětem Lucii, Františkovi a Hyacintě skrze které byly připravovány na osobní setkání s Pannou Marií. Ve druhé části pak alespoň o části historických či politických událostí v celém Portugalsku, které se udály v průběhu několika posledních staletí až do období bezprostředně předcházejícího zjevením Panny Marie.

Pokračujme tedy další částí, a sice o samotném zjevení Panny Marie z 13. května 1917. Proto dejme prostor vzpomínkám sestry Lucie na tento den, které z pověření biskupa zapsala: *Hrála jsem si s Františkem a Hyacintou nahoře na svahu Cova de Iria. Postavili jsme zídku kolem křoví, když jsme pojednou uviděli něco jako blesk. „Pojďme raději domů,“ řekla jsem bratrancí a sestřenicí, „blýská se a přijde snad bouřka.“ „Dobře.“ Začali jsme sestupovat po svahu a hnát ovce k silnici. Když jsme byli přibližně v půli svahu, skoro u velkého dubu, viděli jsme nový blesk a po několika krocích jsme spatřili nad dubem paní, oděnou v bílém šatě, zářící víc než slunce; vycházelo z ní jasnější a intenzivnější světlo, než jaké rozlévá křišťálový pohár plný čisté vody prosvěcovaný nejjasnějšími slunečními paprsky. Zastavili jsme se překvapení tímto zjevem. Byli jsme tak blízko, že jsme stáli uvnitř světla, které tu paní obklopovalo či které se z ní rozlévalo. Byli jsme vzdáleni asi půldruhého metru. Panna Maria k nám promluvila: „Nebojte se! Neublížím vám.“ „Odkud přicházíte?“ zeptala jsem se jí. „Přicházím z nebe.“ „A co si ode mne přejete?“ „Přišla jsem vás požádat, abyste sem přicházeli po šest příštích měsíců třináctého dne vždy ve stejnou hodinu. Pak vám řeknu, kdo jsem a co chci. Pak se sem vrátím ještě po sedmé.“ „Přijdu i já do nebe?“ „Ano.“ „A Hyacinta?“ „I ona.“ „A František?“ „I on; ale bude se muset pomodlit ještě mnoho růženců.“ Tu jsem si vzpomněla na dvě děvčata, která před nedávnem zemřela. Byly to mé přítelkyně a chodily se k nám učit tkát u mé nejstarší sestry. „Je Marie das Nevers už v nebi?“ „Ano.“ (Myslím, že měla asi 16 let, když zemřela.) „A Amálie?“ „Zůstane až do konce světa v očistci.“ (Myslím, že měla asi 18 nebo 20 let.) „Chcete se obětovat Bohu a snášet všechna utrpení, která na vás sešle na smír za hříchy, jimiž je urážen a jako prosbu za obrácení hříšníků?“ „Ano, chceme.“ „Budete tedy muset hodně trpět, ale milost Boží vás bude posilovat.“ Když promlouvala tato poslední slova (Milost Boží...), otevřela poprvé ruce a zalilo nás silné světlo, odraz paprsků, které vycházely z jejich rukou. Proniklo nám do hrudi a do hlubin duše, takže jsme se viděli v Bohu, který byl tím světlem, mnohem jasněji, než bychom se mohli vidět v nejlepším zrcadle. Z vnitřního popudu, který jsme pocítili, jsme padli na kolena a v duchu jsme opakovali: „Nejsvětější Trojice, klaním se ti. Můj Bože, můj Bože, miluji tě v Nejsvětější svátosti.“ Po několika okamžicích Panna Maria dodala: „Modlete se každý den růženec, abyste vyprosili světu mír a konec války.“*

Potom se začala zvedat a vznášet se do výše směrem k východu, až zmizela v nedozírné dáli. A světlo, které jí obklopovalo, jako by otevíralo cestu do nebeské klenby. Proto jsme někdy říkali, že jsme viděli, jak se otevřelo nebe.

Co k již řečenému ještě dodat? Panna Maria před 100 let vybízela k modlitbě sv. růžence za mír a ukončení války. A mír skutečně brzy nastal. Dnes opět žijeme ve světě, který je rozbořený válečnými konflikty na různých místech světa. Ve světě ve kterém se mír a pokoj mezi lidmi stává cizím slovem a proto pozvání k modlitbě sv. růžence za mír a pokoj je znova víc než aktuální a živé. Dokážeme ale uposlechnout dobrou radu Panny Marie, naší nebeské Matky? Skrze modlitbu sv. růžence prosit o dar usmíření s Bohem i vzájemného odpuštění a usmíření s lidmi ve svém okolí?

Na další cestu životem – k míru a pokoji v srdci i vzájemných vztazích – přijměte Boží požehnání: Ve jménu Otce i Syna + i Ducha svatého. Amen.

P. Stanislav Váša